

[Dohrmann]

Ellers må det nok siges, at det er ret begrænset, hvad der er kommet frem af nyt her ved tredjebehandlingen af påskepakken. Der er i hvert fald ikke kommet noget godt frem.

Det, der kan undre en lille smule, er den store diskussion, der finder sted mellem socialdemokratiet og regeringspartierne. Sandheden om denne pakke er, at det er en traditionel socialistisk afgiftsbuket, og derfor burde hr. Svend Auken være gået herop og sagt til regeringspartierne: velkommen i de socialistiske rækker. Det er reelt det, der er tale om.

Hvis regeringspartierne blot havde brugt det halve af den energi, de har brugt på denne påskepakke, til at finde nogle besparelser inden for den offentlige sektor, ville de så let som ingenting kunne have gjort det. Det beløb, man her taler om, provenuet på 10,5 mia kr., kunne man i løbet af nogle ganske få timer have fundet i besparelser på de offentlige udgifter, men regeringen har fredet de offentlige udgifter. Det er næsten ved at være sådan, at det hører til dårlig tone i regeringskredse, hvis nogen snakker om offentlige besparelser. Derfor er man altså slået ind på den socialdemokratiske linje, den socialistiske vej: at komme med disse traditionsbundne afgiftspakker.

Der skal ikke herske tvivl om, at fremskridtspartiet stemmer imod hele påskepakken. Vi mener, den er skadelig og fantasiløs, og den er et dybt knæfald for tidligere fiaskoer.

Alle kan se, at forbruget er for stort, men hvorfor er det altid privatforbruget? Hver eneste gang man taler om forbrug – og det er også en venlig hilsen til det radikale venstre – tænker man på det private forbrug. Privatforbrug og offentligt forbrug virker på nøjagtig samme måde, og hvis man derfor havde sparet 10 mia kr. af de mange meningsløse offentlige udgifter, der findes, hvor man smider rundt med skatteborgernes penge, ville det have virket på akkurat samme måde, også med hensyn til betalingsbalanceunderskuddet. Men det vil man ikke; man farer ud. Folk, der har sparet på energien, folk, der har været løntilbageholdende og ikke lavet de store genvordigheder ud af indgrebet, også dem i overenskomstene for ikke så længe siden, straffer man nu ved at give dem et ordentligt dask oven i hovedet: 10,5 mia kr. Det er en dårlig politik.

Jeg spurgte regeringen, da vi behandlede julepakken, om den mente, at det var tilstrækkeligt med julepakken, eller om vi kunne forvente andre ting. Svaret var lidt svævende, men det gik i hvert tilfælde i retning af, at det måtte vi da ikke håbe.

Nu ligger den næste buket så på bordet, og derfor vil jeg godt gentage det spørgsmål, jeg stillede kort tid før jul: kan regeringen nu få det til at hænge sammen, når den får de 10,5 mia kr. i kassen, eller er der flere ting under opsejling? Jeg spørger bl.a., fordi hr. Bernhard Baunsgaard – nu skal vi lige tænke på, at det jo trods alt er det radikale venstre, som styrer land og rige – i dag udtaler til Jyllands-Posten, at det radikale venstre er parat til nye indgreb. Er det noget, der er drøftet mellem det radikale venstre og regeringen? Er man allerede ved at lægge op til den næste afgiftsbuket? Hvad er det for planer, man har? Og har man i det hele taget styr på noget som helst vedrørende økonomien? Det virker, som om det hele flyder, og at man som sagt har hevet det gamle socialdemokratiske partiprogram frem og omskrevet det til lovforslag og så fremsat dem her i folketinget.

Vi mener, at den ting i pakken, som hedder de store prisforhøjelser på benzin, er fuldstændig urimelig. Det er rigtigt, som det er blevet sagt under andenbehandlingen, at folk, der har langt til arbejde, folk, der har skifteholdsarbejde, altså de, der nødvendigvis må have deres egen bil, bliver straffet urimelig hårdt. Konsekvensen vil naturligvis være, at de, der har langt at køre for at få et job, de må konstatere, at det mange gange vil være forbundet med udgifter. Det er langt bedre at blive liggende hjemme på sofaen i nogle situationer. Det er blot et enkelt eksempel på, hvor uheldig og uigennemtænkt og hvor uretfærdig denne afgiftsbuket kommer til at virke.

Jeg håber virkelig, mange folketingsmedlemmer havde mulighed for at se i går aftes, hvorledes denne påskepakke, de forhøjede afgifter, vil virke på den skæve grænsehandel. Det er simpelt hen en katastrofe, at man ikke har ofret det langt, langt større opmærksomhed her i folketinget. For ikke så mange år tilbage var grænsehandel noget, der foregik nede omkring grænsen. I dag er det ved at være et nationalt problem: det halve af Jylland, hele Fyn, store dele af Sjælland –